

[Birgitte Husmark]

Det er lidt vanskeligt at finde ud af, om vi er i gang med korte bemærkninger, men det siger vi at vi er lige i øjeblikket.

Jeg vil foreløbig kort til fru Elisabeth Arnold sige, at jeg er absolut uenig i det synspunkt, at sygdom rammer tilfældigt. Det kan godt se ud, som om sygdom rammer tilfældigt. Men det er statistisk påvist, hvor tæt hyppigheden af sygdom er forbundet med levevilkårene – som jeg nævnte før: arbejdsforhold, boligforhold, miljøforhold først og fremmest. Sygdom rammer ikke tilfældigt, og derfor er det et af de områder, hvor solidariteten har brug for at blive styrket.

Det er rigtigt, at der opstår opfattelser hos mennesker af, at ét hospital bærer sig ad på en god måde, og det er også af og til opfattelser, der bygger på realiteter, nemlig på beskrivelser af, hvordan hospitaler bærer sig ad. F.eks. er der enkelte hospitaler, der åbent har meldt ud, at de ophører med stuegang. De nøjes med at have én læge knyttet til en patient som kontaktperson, og det er selvfølgelig en tryghedsskabende foranstaltning, som er af enorm værdi.

Man kunne ønske sig, at der fra sundhedsministerens side kom en anbefaling til landets hospitaler om at overveje at gå i gang med at tilrettelægge arbejdet sådan, at det bliver langt mere menneskevenligt, langt mere patientvenligt, end det i øjeblikket praktiseres på en lang række afdelinger.

Til fru Anna-Marie Hansen vil jeg godt sige, at jeg ser meget frem til et samarbejde imellem vores og meget gerne flere partier om en kommende sundhedslov.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Med hensyn til det direkte spørgsmål, der blev rettet til mig, vil jeg gerne understrege det, jeg sagde i mine første bemærkninger til forslaget, nemlig at de overordnede målsætninger er vi enige om her i Folketinget, og den enighed er at genfinde i det sundhedsvæsen, vi har omkring os i landet, hos det personale, som arbejder i sundhedsvæsenet.

At der kan være forskel i kvaliteten, fik vi så rammende og udmærket beskrevet af fru Elisabeth Arnold. Jeg tror, at den kvalitet i omsorgen på nogle privathospitaler, der blev fremhævet heroppefra for et øjeblik siden, er udfoldet aldeles uafhængigt af, hvilke ord der står forrest i en sundhedslov.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 49:

Forslag til folketingsbeslutning om alkoholpolitik.

Af Qvist Jørgensen (S) m.fl.
(Fremsat 8/2 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Her er der tale om det sidste forslag i dag, der betyder flere offentlige udgifter, og samtidig er det et forslag, der i en let ændret form i forhold til tidligere forsøger at skrue tiden tilbage.

Det er ikke mere end 10 måneder siden, Folketinget vedtog loven om et forebyggelsespolitisk råd og et tobaksskaderåd. Det er kun 7 måneder siden, loven trådte i kraft. Regeringen kunne ikke tilslutte sig det tidligere beslutningsforslag, så det kommer vel ikke bag på forslagsstillerne, at regeringen stadig ikke er glad for forslaget. Beslutningsforslaget går stik imod den fornuftige ansvarsfordeling, Folketinget fastlagde med loven om et forebyggelsespolitisk råd sidste år. Det betød, at det uafhængige Alkohol- og Narkotikarådet blev nedlagt, idet de udførende opgaver og rådets sekretariat samtidig blev overført til de centrale myndigheder. Efter beslutningsforslaget skal disse udførende opgaver så igen ændres fra at være et sædvanligt ministeransvar til i stedet at overlades til en uafhængig alkoholfonds sekretariat.

[Sundhedsministeren]

Herudover lægger beslutningsforslaget op til, at der fra alkoholbeskatningen skal tilføres mindst 75 mio. kr. om året til den foreslåede alkoholfond.

Regeringen mener fortsat, at det ikke er nogen god idé på denne måde at øremærke indtægter i form af punktafgifter til dækning af bestemte udgiftsbevillinger. Heller ikke her er der forslag til, hvor vi samtidig skal gennemføre besparelser eller nedprioriteringer inden for andre områder. De 75 mio. kr. må jo hentes andetsteds fra.

Det bør også være op til den enkelte kommune selv at afgøre, om den ud fra en lokal vurdering mener at kunne styrke den forebyggende indsats mod alkoholmisbrug ved at nedsætte et forebyggelses- og bevillingsnævn. Beslutningsforslaget lægger i det hele taget op til en meget omfattende og tæt regulering af den kommunale og amtskommunale virksomhed på alkoholområdet: krav om ansættelse af alkoholkonsulenter i både kommuner og amtskommuner, afholdelse af årlige strategikonferencer og lign.

Forslaget står i klart misforhold til den frihed i det lokale selvstyre, som Folketinget har givet de folkevalgte i amter og kommuner på en lang række andre lovregulerede driftsområder. Tænk f.eks. bare på den meget overordnede rammeprægede lovgivning af det amtskommunale sygehusvæsen.

Jeg vil fortsat meget gerne være med til at formidle, at vi her i Tinget finder frem til nogle fornuftige løsninger på de alkoholpolitiske problemer. Men jeg er overbevist om, at det bedste udgangspunkt for et samarbejde vil være ikke at blive ved med at diskutere de organisatoriske rammer, som Folketinget for mindre end et år siden har besluttet sig for.

Ved sidste behandling sagde ordføreren for Kristeligt Folkeparti, hr. Glønborg, noget i retning af: Lad os nu give de nye rammer det bedst mulige indhold. Det synes jeg var kloge ord.

Afslutningsvis synes jeg nok, at der kan være grund til at minde om, at vi under finanslovforhandlingerne nåede til bred enighed om at afsætte yderligere 25 mio. kr. til sundhedsfremme og forebyggelse. Og jeg vil meget gerne her fra talerstolen bekræfte, at det er min hensigt med disse midler også at tilgodese alkoholområdet. Jeg tænker her ikke mindst på det værdifulde frivillige arbejde.

Qvist Jørgensen (S):

Det er jo rigtigt, som ministeren siger, at man kan kalde det et gammelt forslag. Jeg synes nu godt, man kunne have lagt mærke til, at der faktisk også er sket en del revisioner, og at vi har indarbejdet væsentlige indslag fra førstebehandlingens sidste forår og fra udvalgsarbejdet. Jeg mener altså, at vi har forbedret og er mere imødekommende med dette forslag.

Desuden har vi gjort det, at vi har benyttet den beskedne viden, der er fremkommet siden sidst, om, hvad man formoder det mindst koster at have alkohol som et udbredt rusmiddel i samfundet. På baggrund af disse tal, som vi har fået fra Sundhedsministeriet, kan vi se, at fonden, som vi foreslår, vil udgøre knap 10 pct. af, hvad staten får ind i alkoholafgift, og mindre end 2 pct. af de såkaldte skadeudgifter.

Ministerens har påstået tidligere på dagen og nu her igen, at der mangler finansiering. Det mener jeg faktisk er at komme for nemt om ved det. Vi ved, at vi i 1993 eller snarest derefter tvinges til nedsættelse af det, vi plejer at kalde giftskatterne. Derimod peger alt på, at afgifter, der er øremærket til sociale og sundhedsmæssige områder, kan bevares.

Jeg synes også, det bør nævnes, at vi føler os overbevist om, at vi vil kunne registrere en nedgang i de samfundsmæssige udgifter, hvis vi opnår det, som er hensigten med forslaget.

Jeg vil naturligvis lytte intenst til, hvad de enkelte ordførere giver udtryk for under den videre behandling, men jeg vil dog allerede nu sige tak for de mange positive meldinger, vi har modtaget såvel udefra som indefra.

Med hensyn til kommunerne og kommunernes muligheder virker det, som om ministeren helt har glemte, at kommunerne sandt for dyden ikke har ubegrænsede midler til rådighed og heller ikke har den samme finansieringsmulighed, som jeg påstår at vi kan finde, hvis vi vedtager dette forslag.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Kernen i moderne alkoholpolitik er forebyggelse kombineret med lokal fleksibel indsats.

Den konservative folketingsgruppe vil gerne benytte lejligheden til i lighed med regeringen at takke for den store indsats, der ydes af mange brede ungdomsbewægelser, af skolerne og idrætsbewægelsen i kampen mod alkoholen. Vi synes, at det arbejde, der foregår derude, sam-

[Ahlmann-Ohlson]

men med arbejdet i de private alkoholforeninger, er vigtigt. Vi synes, det er et flot arbejde, og vi støtter det og vil også gerne være med til at støtte dette arbejde økonomisk.

Til det mere tekniske i forslaget kan man sige, at Folketinget for relativ kort tid siden, for få måneder siden, indførte en ny, moderne struktur, som efter vores opfattelse nu skal have lov til at fungere.

Men vi er ikke kede af denne debat. Vi vil gerne sige tak til Socialdemokratiet, fordi man bringer tingene frem i Folketinget. Debatten understreger over for befolkningen, at Folketinget er optaget af ud fra hver vor politiske synsvinkel at bekæmpe alkoholens svøbe. Ethvert misbrug er en selvforstærkende kædereaktion af ulykkelige begivenheder, som i deres yderste konsekvens medfører personlige tragedier, fordi folk ikke kan håndtere deres egen situation.

Misbruget er i sin natur svært at komme til livs, fordi ingen misbruger erkender sit problem, førend det ofte er for sent, og dermed heller ikke kan være med til at afhjælpe sit problem. Så er skaden så stor, at det tit kræver kolossale ressourcer hos familien og hos omgivelserne at løse familiens alkoholproblemer. Derfor er oplysning og information om alkohols skadevirkninger efter konservativ opfattelse løsningen. Men vi kan ikke klare alle problemerne ved at ændre lidt på den administrative funktionsdygtighed, ved at flytte lidt rundt på det og sige, at nu skal alle amter og kommuner have en alkoholkonsulent. Det giver ikke nogen garanti for, at problemerne bliver løst. Det er vigtigt, at vi får resultaterne helt ud til familien, og det tror jeg ikke vi får via kommunalt ansatte embedsmænd, der har det som deres profession. Jeg tror, at vi får det via oplysning.

Det Konservative Folkeparti er som andre partier optaget af at bekæmpe alkoholproblemerne, men vi føler ikke, at vi har grund til nu at vende tommelfingeren nedad på baggrund af det, vi vedtog for ca. 10 måneder siden, og som trådte i kraft for 7 måneder siden. Men vi vil alligevel gerne sige tak til Socialdemokratiet, fordi man rejser debatten. Vi føler, at dette er så stort et problem, at der er grund til, at vi gentager denne debat.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Den konservative ordfører fremhævede det store arbejde, der bliver gjort, og nævnte en hel masse ting, bl.a. idrætsforeninger.

Jeg ved ikke, om den konservative ordfører vil sige mig, hvor meget konkret der bliver gjort af idrætsforeninger for at forebygge alkoholmisbrug. Jeg har været i diskussion med idrætsfolk, der mener, at det er helt all right at fejre, f.eks. at man har vundet en kamp – 16 års drenge med en kasse øl! En undersøgelse, der blev lavet for år tilbage, viste, at netop idrætsungdom havde et meget, meget stort alkoholforbrug. Det var meget chokerende, hvad der kom frem om det.

Jeg vil også gerne spørge den konservative ordfører, om han tror, at oplysning, som jo er godt, alene kan klare misbrugsproblemerne, om ikke disse problemer netop er i en gruppe, der måske ikke lytter til oplysning.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlson (KF):

Når unge mennesker færdes i idrætsforeningerne, når de spiller badminton, når de bevæger sig i det miljø – jeg har 3½ barn, og jeg kan kun udtale mig ud fra det og ud fra den omgangskreds, de har – så ved jeg, hvor stort et indtryk det gør på dem, når idrætslederen går i forvejen og fortæller om disse vanskeligheder. Alene det, at unge mennesker er aktive i idrætsforeningerne, medfører jo, at de ikke står på gadehjørnerne og andre steder og er præget af alkoholproblemer. Det er gennemgående i langt de fleste idrætsforeninger, at man selvfølgelig er opmærksom på at opdrage ungdommen ud fra den tese, at alkohol er en stor svøbe og er farlig for de unge at komme i nærheden af.

Jeg kan slet ikke forstå, at Kristeligt Folkeparti stiller spørgsmålet. Man rejser derved, synes jeg, uberettiget mistillid til idrætsforeningernes arbejde, fordi man har et lille eksempel herfra eller derfra på, at nogle ældre idrætsfolk måske har delt en kasse øl.

Det er ikke det fanatiske, vi er ude efter i Det Konservative Folkeparti. Vi er ude efter det, som oplysning også fremmer, nemlig erkendelse af, at alkoholproblemerne er alvorlige. Jeg er ked af at skulle sige det, men der er brug for, at Danmark i højere grad bliver præget af denne debat, bredere end det, som Kristeligt Folkeparti indtil nu har formået at brede det ud til.

[Ahlmann-Ohlsen]

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Ja, og så er der nogle idrætsforeninger, der finansierer deres aktivitet ved salg af alkohol. Men det var nu ikke det, jeg meldte mig med en kort bemærkning om.

Jeg vil sige tak for de roser, der var i ordførernes taler.

Nu er jeg egentlig lidt ked af, at der er referat af dette, for jeg vil nødig hænge en gammel arbejdsplads ud. Men jeg ved, at der i løbet af 1983 i en konkret amtskommune ved amtskommunale konsulenter, og dem var der to af, foregik 174 aftenarrangementer om misbrug, herunder alkoholmisbrug, og i alt ca. 260 foredrag.

Når man i dag ringer til den samme arbejdsplads, så får man at vide, at der ikke er noget at komme efter. Man får ikke engang en adresse på et sted, hvor man måske kunne få hjælp til at få den information, som hr. Ahlmann-Ohlsen og jeg er enige om er så vigtig.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Når man ikke rigtig kan svare, så kan man jo altid svare udenom. Det var et meget typisk svar, der kom her.

Det, jeg henviste til, var en stor undersøgelse, overhovedet ikke et enkelt tilfælde. Man siger »ældre«, men de var 16 år, og fodboldlederen var måske 17, så der er tale om et ungdomsproblem.

Kristeligt Folkeparti fremhæver gang på gang, at alkoholproblemerne er værst for dem under 18 år, for i den alder er man stadig væk undergivet forældremyndighed.

Jeg synes nok, at man kommer lidt for let om ved det. Jeg var selv meget chokeret over den undersøgelse, for vi gik alle sammen og troede, at når man var optaget af idræt, så havde man faktisk et meget lille forbrug og var sådan set ikke i farezonen. Det kom som et chok for alle instanser. Embuds-læge, politi og en hel masse forskellige folk var samlet for at diskutere det problem. Det er altså ikke et, jeg har opfundet, og et lille et, som man sådan lige kan fejfe af vegen.

Vi kan ikke slynge ud: Bare vi får lidt oplysninger. Og det er godt, at de er der. Jeg tror også, der er mange idrætsledere, der gør det godt, men som Socialdemokratiets ordfører sagde, er

det helt rigtigt, at de jo lever af at få penge ind. Det blev klart sagt i den diskussion, jeg var med i: Hvordan får vi pengene ind til ungdomsarbejdet, hvis ikke vi får det ved salg af øl? Det kan ikke være meningen, at man skal drikke øl for at støtte idrætten.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Jeg vil blot sige til fru Inger Stilling Pedersen, at vi er i den konservative folketingsgruppe efter indlægget her i dag endnu mere glade for den store indsats, idrætsforeningerne gør, og som medfører den opdragende effekt, det er at tiltrække unge mennesker til en aktiv fritid.

Jeg tror egentlig ikke, at det er to forskellige holdninger, som karambolerer, men der er måske to forskellige livssyn. Vi føler stadig væk ikke, at der er grund til at advare unge mennesker mod at gå ind i aktivt idrætsarbejde. Det er nærmest sådan, det bliver fremstillet.

Vi føler, det er utrolig væsentligt, at idrætsforeningerne er der, og vi vil gerne sige dem tak, og vi vil gøre det én gang til og sige dem mange tak.

Jørgen Winther (V):

Venstre vil også gerne rose, hver gang der er anledning til det. Det er der her, for det er altid godt, at man får debatteret alkohol og får sat fokus på alkoholproblemerne.

Det er nok sådan med alkoholproblemer, at det er noget, der ikke kan undgås. Ligegyldig hvor mange penge vi har til at forebygge, og ligegyldig hvor meget oplysning der er, kan det ikke undgås, at der på en eller anden måde opstår alkoholproblemer i Danmark. Jeg tror også, det er vigtigt, at man får en god information ud, gode oplysninger ud, og det er nok det allervæsentligste i første omgang, at det er oplysninger, der kan forstås.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige fra denne talerstol, at der nok skal en tidligere advarsel til, end mange tror. Allerede ved omkring 4 – ja, måske 3 genstande, hvis det er et dagligt alkoholforbrug – er der grund til at sige, at nu skal den gule advarselslampe lyse, for så varer det måske ikke ret lang tid, førend alkoholforbruget er lidt større, og så er man ved at nærme sig et alkoholmisbrug.

For at illustrere, at oplysning ikke er nok, kan jeg pege på, at vi ved, at der med hensyn til

[Jørgen Winther]

f.eks. overvægt er masser, der har god forstand på ernæring, men ligegyldigt, hvor meget de ved om det, bliver de alligevel selv offer for overvægt.

Oplysning må altså være det væsentligste mål.

Man må også sige, at forældreansvarligheden er noget, vi virkelig skal lægge vægt på. Det, at forældrene er opmærksom på, hvor meget deres børn drikker, er virkelig væsentligt med henblik på, at man får en tidlig dialog i gang. Med hensyn til ansvarligheden, når man er ægtefælle til en, der begynder at få et konstant forbrug af alkohol på 3-4 genstande, så er det også meget væsentligt, at man tager fat på problemet.

Angående selve forslaget må jeg sige – det er så det mere rutinemæssige – at det jo er en gennemførelse af et forslag, vi nu har drøftet nogle gange her i Folketinget. Jeg har været medlem af Folketinget i ca. 3 år, og jeg har efterhånden drøftet alkohol på denne talerstol ret mange gange, men jeg mener også, det er godt hver gang.

Jeg vil gerne advare imod, at man tager 75 mio. kr., som er øremærket, fra afgifterne. Det synes jeg ikke er en god løsning. Det, at man skal til at lave en alkoholfond og opbygge et nyt sekretariat og bestemme, hvad kommuner og amtskommuner skal gøre, er selvfølgelig heller ikke noget, som Venstre kan gå ind for.

Det, der er væsentligt, set fra Venstres side, ved alkoholforebyggelse, er, at det er et led i forskellige former for forebyggelse af diverse sygdomme og ulykker. Vi har jo fået Det Forebyggelsespolitiske Råd og Tobaksskaderådet, og det er væsentligt, at Det Forebyggelsespolitiske Råd skal se på forskellige sygdomme: Alkoholisme, åreforkalkning, hjertesygdomme, kræftsygdomme, for meget kolesterol, man kunne blive ved. Alle disse områder skal det se på, og alkoholisme er jo bare én af disse sygdomme. Mange af de andre sygdomme har også noget med livsvaner at gøre.

Derfor er det væsentligt for Venstre, at det er en helhed. Vi skal se på hele alkoholforebyggelsen, og derfor siger vi som De Konservative: Lad os nu få denne ordning til at fortsætte og fungere. Den er endnu ikke så gammel.

Svend Aage Jensen (CD):

Ligesom ved fremsættelsen af forslag nr. B 79

i maj 1990 må Centrum-Demokraterne afvise dette forslag til folketingsbeslutning. Ved loven om et forebyggelsespolitiske råd, der blev vedtaget sidste år, lagde CD stor vægt på, at alkoholproblemerne blev opprioriteret gennem et alkoholpolitisk forum. Dette forum må nu have mulighed for at arbejde. Vi føler os helt trygge ved dette forum, medens det gamle Alkohol- og Narkotikaråd jo ikke viste sig i stand til at klare problemerne.

CD finder det vigtigt, at man nu stimulerer og støtter de frivillige organisationer, der gør et stort arbejde. Disse organisationer ville kunne gøre endnu mere, hvis de fik de nødvendige ressourcer dertil.

CD må afvise dette beslutningsforslag.

Birgitte Husmark (SF):

Som sidste gang, da vi behandlede forslaget her i salen, hilser SF forslaget velkommen. I det forløbne tidsrum har der været utrolig stille på det alkohol- og narkotikapolitiske område, og vi har ikke nogen grund til at tro, at det vil blive meget anderledes fremover.

De initiativer, som Alkohol- og Narkotikarådet tog, og som blev udført af dets sekretariat i samarbejde med lokale kræfter i amter og kommuner, har vi i den forløbne periode ikke set noget til. Og hvad er der kommet i stedet? Det må ministeren meget gerne svare på.

Da rådet blev endeligt nedlagt, beklagede SF det meget. Vi havde håbet, at det kunne forhindre, men det lykkedes jo altså ikke, og vi tror, at det foreliggende forslag rummer elementer til en god erstatning for det tidligere råd.

Og det er jo nødvendigt at gøre noget på det her område. I forslaget står der også, at man gentagne gange har lavet beregninger af, hvor meget alkoholrelaterede lidelser egentlig koster både økonomisk og ikke mindst også i ødelagte menneskeskæbner. Derfor er det et vigtigt forslag, og, som det også er blevet nævnt: kommunerne har ikke nogen penge.

Med under den forrige førstebehandling havde vi fra SF's side et par reservationer, og dem vil jeg gentage, for det er der altså desværre stadig væk grund til.

SF mener, det er for snævert at nøjes med en alkoholpolitik. Vi mener, at misbrug generelt må sættes i fokus; blandingsmisbrug f.eks. af alkohol og medicin er et stort problem, som hører med i denne sammenhæng. Men det vil for-

[Birgitte Husmark]

mentlig ikke volde vanskeligheder at få det ind under fondens område. I forvejen nævner forslaget jo også selve rusmiddelområdet, men udelukkende i forhold til forskning.

Det andet problem, jeg gerne vil nævne, er sammensætningen af de i forslaget omtalte kommunale forebyggelses- og bevillingsnævn. Der er den samme massive overvægt af veletablerede borgergrupper, som vi så i det første forslag, og jeg ville være meget glad for, at det også helt tydeligt var nævnt, at der blandt dem, man gerne ser er med i disse nævn, som jo skal være inspiratorer, og som skal udføre rådgivning og kontakt bredt, også var repræsentanter for ikke bare grundejerforeninger, som der står, men også for lejerforeninger. Og hvor er ungdomsorganisationerne og undervisningsinstitutionerne? Det er da en mangel, at de ikke er nævnt.

Men ellers er vi glade for den lokale satsning, der lyser ud af forslaget, og vi er glade for den vægt, der i bemærkningerne lægges på et varieret behandlingstilbud. Også dér ser man jo landet over nedlæggelser og indskrænkninger, så her er i allerhøjeste grad brug for en forstærket indsats.

Endelig vil jeg lige sige, at vi regner med, at forslagsstillerne vil uddybe lidt nærmere, hvorledes den sidste pind i forslaget med hensyn til forløbet af samarbejdet imellem Alkoholfondens og Alkoholpolitisk Sekretariat skal forstås.

Men fra SF absolut en positiv holdning til forslaget.

Køpke Christensen (FP):

Der skal fra Fremskridtspartiets side ikke lade mishag i anledning af, at man genfremsætter forslag. Vi har jo før set partier, der ændrer holdning i mellemtiden, så det kunne jo også være, at Socialdemokratiet kunne få flertal for dette her forslag.

Det, der efter forslagsstillernes mening ligger til grund for det foreliggende beslutningsforslag, er som bekendt mangeartet. Man fremhæver bl.a., at der ikke på grundlag af EF's tilnærmelsespolitik med hensyn til afgifter på alkohol kan skabes en reduktion af forbruget af vin, øl og spiritus. Det, vi samtidig skal gøre os klart, og som både er sagt her i dag og ved tidligere fremsættelser, er, at det jo ikke kun er alkohol, vi mennesker bliver syge af, men naturligvis også mange andre ting, bl.a. narko og overvægt,

som vi tidligere har hørt her i dag, osv. Jeg er af den opfattelse, at uanset hvor meget der gøres på dette område, tror jeg ikke, man kan forhindre menneskeheden i at misbruge alkohol. Rusmidler har som bekendt været misbrugt i hele historien.

Det er ganske rigtigt og fornuftigt, som der står i bemærkningerne, at hvis det kun var alle de gode sider ved omgangen med øl, vin og spiritus, der blev bevaret, ville det naturligvis være allerbedst. Man kunne jo sagligt drage det aspekt ind i debatten, at jo sværere man har det økonomisk i samfundet som borger, desto større misbrug vil der ske af alkohol. Her rammer vi nok noget, der er ret centralt: Jo dårligere familierne har det økonomisk, herunder på grund af f.eks. det alt for høje skattetryk, jo større misbrug kan der finde sted.

Efter vores mening gør man hele det danske system mere indviklet og bureaukratisk med forskellige forebyggelses- og bevillingsnævn. Der skal bygges op på tilskud fra kommunale alkoholkonsulenter, der typisk vil være teoretikere. Eksempelvis kan nævnes behandlere inden for narkomisbrug, og herunder kunne passende nævnes Egeborg Behandlingscenter på Lolland, hvor det klart har vist sig, at mennesker, der selv har været i en misbrugssituation, og som nu er blevet helbredt, er de rigtige behandlere. Jeg vil ikke hermed sige, at teoretikere som pædagoger og psykologer osv. generelt er dårligere behandlere, men én ting er sikkert, og det er, at når man selv har prøvet noget på sin egen krop, ved man, hvor skoen trykker, og derfor må man ikke tilsidesætte kvaliteten af disse menneskers hjælp.

Socialdemokratiet vil med forslaget sørge for, at mindst 75 mio. skattekrone skal gå til en alkoholfond. Det er, som om Socialdemokratiet ingen grænser har for at finde udgifter for statskassen. Ville det ikke være på tide, kunne man passende spørge, om vi også en gang imellem så besparelsesforslag fra dette partis side? Det er jo ingen sag hver gang at foreslå udgifter uden at skele til økonomien. Jeg skal selvfølgelig ikke belære Socialdemokratiet, men kun henstille, at man også bare en gang imellem tænker lidt på, hvor pengene skal findes.

Fremskridtspartiet skal ikke komme nærmere ind på forslaget, men bare klart og tydeligt afvise det, allerede fordi vi ikke tror på virkningen i forhold til udgifterne for skatteyderne.

[Køpke Christensen]

Jeg vil bare til sidst sige til den socialdemokratiske ordfører, hr. Qvist Jørgensen, at det pædagogisk set også som sagt tidligere må være det helt rigtige at se på, hvorfor der findes alkoholmisbrug i dette land, herunder opfordre den socialdemokratiske ordfører til at spekulere på det, jeg var inde på, nemlig hvem der har ansvaret for de økonomisk stramme tider, vi har herhjemme med hensyn til skattetryk.

Endelig mener vi, at det er en hån mod de mange mennesker, der lider under alkoholmisbruget, at politikere og embedsmænd, sagsbehandlere og andre med deres på det tørre frådser med skattepenge misbrugt på bøger, rapporter, konferencer, møder og andet, der ikke gavner overhovedet. Ressourcerne er langt bedre anvendt på at hjælpe dem, der har behov, frem for at give levebrød til de professionelle sagsbehandlere.

Elisabeth Arnold (RV):

En verdenskendt svensk rocksanger udtalte forleden dag i Danmarks Radio, at han følte sig mere som dansker end som svensker, og en af grundene til, at han holdt så meget af Danmark, var, som han sagde: I København er det muligt at gå ind hos en købmand, købe sig en bajer, sætte sig ud på bænken i solen og drikke den uden at blive arresteret.

Det beskriver meget godt et af grundtrækkene ved dansk alkoholpolitik: vi opretholder et liberalt system og distribution, alkohol er tilgængeligt alle steder, det er accepteret, at man kan købe det frit i handelen i en udstrakt åbningstid; og alligevel jamrer vi over, at der bliver brugt for meget, der bliver drukket for meget, og at skaderne er for store.

Vi er altså ikke konsekvente i vores holdning, vi har accepteret at have en liberal alkoholpolitik, men alligevel vil vi gerne stramme op. Det er en ambivalens, en dualisme, som vi har levet med i mange år, og vi har vel også valgt at blive ved med det – vi ønsker jo ikke svenske tilstande i den danske alkoholpolitik. Det har tidligere været diskuteret, om vi skal indskrænke tilgængeligheden, om vi skal træffe andre foranstaltninger, som vi kender det fra vore nordiske nabolande, men vi har hver gang afstået fra det ud fra nogle betragtninger om, at det ikke var i overensstemmelse med dansk mentalitet.

Det tror vi heller ikke i Det Radikale Venstre at det vil være, men så må vi også være realisti-

ske og sige, at vi må gribe ind nogle steder, hvor vi kan mindske skaderne, men vi skal ikke forvente at se en nedgang i den konsumerede mængde alkohol, vi skal heller ikke forvente at se en nedgang i de totale sundhedsudgifter, vi skal ikke forvente at se andet end måske færre direkte alkoholskader, færre trafikulykker, måske færre voldstilfælde og måske også færre familiekatastrofer, familietragedier, men de store ændringer i vores konsumering og i vores totale udgifter på sundhedsområdet tror jeg ikke vi skal forvente at se.

Det foreliggende forslag er ikke et forslag om alkoholpolitik, men så vidt jeg kan bedømme udelukkende et forslag, der angiver nogle rammer, hvori man kan lægge sin alkoholpolitik. Vi har netop ændret vores rammer, som det er beskrevet af flere tidligere ordførere, og derfor synes vi ikke, at vi skal ændre dem nu igen. Men der er al mulig god grund til både nu og masser af gange i fremtiden at diskutere, hvordan sammenhængen i vores alkoholpolitik egentlig er. Det drejer sig ikke bare om de ting, jeg har nævnt hidtil, f. eks. tilgængelighed for den almindelige forbruger. Det drejer sig selvfølgelig også om afgifterne, og det drejer sig om vores reklameregler: hvilke medier må der reklameres i? Hvilke typer varer må der reklameres for? Hvordan er vores holdning til alkohol på arbejdspladsen? Hvordan er vores holdning til bevillingsprocesserne med hensyn til alkoholbevillinger? Hvordan er vores sanktionspolitik over for vold begået i beruselse? Hvordan er vores sanktionspolitik over for trafikforseelser under indflydelse af alkohol? Alt dette skulle vi diskutere i en sammenhæng frem for at diskutere rammerne.

Vores fornemmelse er, at det, der mangler, i høj grad er en sammenhængende forebyggelses- og behandlingspolitik, gode ideer og effektive foranstaltninger – ikke så meget penge, for vi har jo forebyggelsesmidlerne, og vi vil garantere også kunne få fremskaffet andre penge, hvis det viste sig, at vi havde nogle virkelig gode behandlingsmuligheder til vores rådighed.

Fra radikal side vil vi gerne diskutere dette her videre i udvalget. Vi synes ikke, det er et umiddelbart anvendeligt forslag, der foreligger her, men vi vil gerne diskutere indholdet i det og lægge op til, at vi får mere sammenhæng i vores alkoholpolitik.

[Elisabeth Arnold]

Derudover vil vi gerne spørge sundhedsministeren under udvalgsarbejdet, om der foreligger oversigter over de foranstaltninger, som forskellige kommuner, forskellige institutioner, forskellige virksomheder har foretaget for at nedbringe alkoholforbruget eller for at ændre alkoholvanerne enten i kommunen eller på den pågældende arbejdsplads. Der er, så vidt vi kan se, ikke noget, der forhindrer hverken arbejdspladser eller kommuner eller andre institutioner i at lave en lokal alkoholpolitik, hvis de gerne vil, men det støder netop på den liberale holdning, vi har til alkohol i vores dagligdag alle sammen; den almindelige arbejdstager på en arbejdsplads ønsker ikke, at der skal gøres sådan noget.

Fru Birgitte Husmark sagde før, at kommunerne og amterne jo ikke havde nogen penge. Men det kræver da ikke nogen penge for en kommune at beslutte, at alle kommunens arbejdspladser skal være alkoholfri. Det kræver heller ingen penge for amtet at fastslå, at alle amtets arbejdspladser skal være alkoholfri. Så en alkoholpolitik kræver ikke i sig selv penge, der kræves noget vilje, og der kræves nogle gode ideer.

Vi fortsætter med udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, at det netop er meget bevidst, at vi har udformet forslaget sådan, at vi netop lægger de rammer, der bliver omtalt, og at man så lokalt må arbejde for at fylde dem ud. Vi tror, det er udtryk for overbeskyttelse eller over-et-eller-andet fra Folketingets side, hvis man her i denne sal skulle fylde rammerne ud, for det er vi ikke de rette til. Det skal, som flere andre ordførere har været inde på, ud dér, hvor det sner, og hvor der sker ting og sager.

Hvad angår spørgsmålet om ændringer i kulturen, vil jeg sige, at jeg personlig godt kan lide det citerede udsagn fra den svenske rocksanger. Men jeg bryder mig ikke om – og det ved jeg der har været snakket om nogle gange i forskellige sammenhænge i den sidste halve snes år – den ændring i kulturen, der er ved at ske med alle disse efterhånden mange omkringvandrede bajerflasker på gader og veje – og det lige fra morgenstunden. Dette er en kulturændring, som jeg mener er negativ og uheldig, og som ikke er særlig dansk.

Alkoholfrie arbejdspladser er jo et emne, vi har debatteret flere gange. Nu bliver det de alkoholfrie kommunale arbejdspladser og de alkoholfrie amtskommunale arbejdspladser. Jamen gerne for min skyld – især hvis de selv kan finde ud af at snakke sig til rette om det. Det er jo netop det, der sker i øjeblikket samfundet igennem. Vi kan læse om den ene virksomhed efter den anden, hvor man frivilligt indgår sådanne aftaler – den sidste, jeg har hørt om, er Danfoss, en af de allerstørste arbejdspladser i Danmark, hvor det skete for ca. 14 dage siden – og det er lige præcis det, vi hele tiden har sagt ville være den ønskværdige vej – frem for at trække det ned over hovedet på folk. Danskere reagerer imod, hvis man trækker noget ned over hovedet på dem. Derfor er vejen frem at indgå frivillige aftaler.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg er fuldstændig enig med fru Elisabeth Arnold i, at det vil være udmærket at få diskussionen i gang på de arbejdspladser, der ikke allerede på nuværende tidspunkt har lagt en alkoholfri politik for den tid, de ansatte er på arbejdspladsen, men det er jo trods alt kun den mindste del af døgnet, og der sker mange andre ting, når man sætter sig ned og får sin fyraftensbajer eller flere, eller hvis man – og det vil jeg stadig væk mene er rimeligt dokumenteret, sammenhængende måske ikke direkte med dårlige økonomiske vilkår, men så i hvert fald med at have et presset liv – indtager mere spiritus, end man kan tåle, og efterhånden risikerer at komme ud i et misbrug. Det er en af de veje, hvor man kan gøre noget for at bremse det.

Den anden del er det, som man fra Kristeligt Folkeparti peger på, nemlig hvad vi kan gøre for at give unge mennesker kulturtilbud, måder at være sammen på, hvor spiritus ikke indgår. Det kræver altså nogle personer til at sætte aktiviteter i værk på den rigtige måde; det kræver nogle personer til at inspirere, så idrætsledere, og hvem det nu ellers kan være, kan sætte kulturaktiviteter i værk på den rigtige måde.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti anser alkoholmisbruget for at være et af vores alvorligste problemer. Vi har haft utallige debatter herinde om den væsentlige sammenhæng mellem alkoholmisbrug

[Inger Stilling Pedersen]

og kriminalitet, problemer i børnefamilier osv. Derfor hilser vi det også velkommen, at der kommer et forslag som dette, hvor man prøver at samle de forskellige muligheder for at gøre noget. Og selv om vi ikke i alle enkeltheder kan tilslutte os forslaget, som det foreligger, kan vi erklære os helt enig i mange af de argumenter, der fremføres i det, og synes, det er et godt forslag at bygge videre på, når vi i udvalget skal undersøge de muligheder, der måtte være for at gøre en indsats på området.

Når talen er om alkohol og Kristeligt Folkeparti, er der en almindelig tendens til at sige: De kristelige er forfærdelige, de kan ikke tåle noget som helst – men det er jo bare noget vrøvl. Når vi taler om misbrug, nævner vi f.eks. næsten aldrig personer under 18 år i forbindelse med restriktioner, idet vi mener, at personer under 18 er undergivet forældremyndighed, og at det derfor må være forældrene, der afgør, om de skal drikke eller ikke. Jeg har ikke spor imod idræt; jeg ønsker tværtimod, at flest muligt unge dyrker idræt, men jeg mener, idrætsledere har en forpligtelse over for de helt unge til ikke at lære dem at drikke.

Under et møde hørte jeg en socialrådgiver gøre opmærksom på, at det farlige ved at lære de unge at drikke ligger i, at de tror, de kan bruge alkohol til at løse dagligdagens problemer med. Derfor mener jeg, at vi må behandle denne gruppe særskilt og overveje, hvad vi kan gøre for at hjælpe dem.

Alkoholforbrug udgør ikke noget problem, så længe man selv er i stand til at bestemme, om man vil tage sig en lille en eller ej. Men den dag, det er den lille en, der bestemmer, om man skal have den eller ej, er problemet der. I Danmark er vi jo så frisindede og hylder den uindskrænkede frihed, der betyder, at man f. eks. skal have lov til at drikke sig ihjel. Dette frihedsbegreb lyder måske meget smukt, men det er nu altid en tragedie, når man ser mennesker gå til grunde. Jeg mener, vi i vores lovgivning alt for ofte svigter den svage. Den stærke har ingen problemer, han kan sagtens styre sit forbrug, men det kan den svage ikke, og derfor er det ham, vi skal prøve at hjælpe.

Kristeligt Folkeparti har fremsat adskillige forslag til løsning af alkoholmisbrugsproblemer; f. eks. har vi foreslået alkoholpromillen nedsat til 0,5. Det var der ikke flertal for i Folketinget, hvor man sagde: Uha da da, det kan

ikke lade sig gøre, skønt enhver kan sige sig selv, at jo mindre man drikker, når man kører bil, des bedre er det – det er simpel logik. Det burde være en selvfølge, at trafik er alkoholfri, og at man altså helt undlader at indtage nogen form for alkohol, når man skal færdes i trafikken, uanset om det er i bil, på motorcykel eller på anden måde.

Vi har også stillet forslag om etablering af alkoholfrie zoner, f. eks. arbejdspladser eller cafeteriaer, hvor der kommer mange unge.

Det ville betyde store besparelser at gennemføre nogle af disse forslag, og det ville give nogle mennesker en bedre tilværelse. Der er ikke noget så sørgeligt som at se et menneske gå til grunde i alkohol, uden at man har nogen mulighed for at hjælpe det, og alkoholmisbrug er noget, man kan komme tæt på på alle arbejdspladser – også en arbejdsplads som denne.

Vi forstod heller ikke, at Alkoholrådet skulle nedlægges. Jeg fatter ikke, hvorfor tobak skulle være så meget farligere, at det skal have en særstilling. Men det er selvfølgelig rigtigt, som vores ordfører sagde dengang, at når vi har fået en lov, må vi prøve at få det bedst mulige ud af den. Jeg kan imidlertid ikke se andet, end at der må være helt interne politiske årsager til denne afgørelse; der er i hvert fald ingen logik i have et tobaksskaderåd og ikke et alkoholskaderåd.

Alt i alt kan vi således tilsige en positiv udvalgsbehandling, som vi håber må resultere i, at man finder ud af, hvordan der kan gøres en effektiv indsats mod alkoholmisbrug, for det er jo det, vi dybest set alle sammen ønsker.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Kristeligt Folkepartis ordfører var inde på den argumentation, at samfundet svigter de svage, og så vidt jeg kunne høre på ordføreren, ræsonnerede hun som så, at den stærke sagtens kan styre sit alkoholforbrug, men det kan den svage ikke.

I den anledning vil jeg blot spørge, hvem ordføreren her tænker på, altså hvem der i denne forbindelse er stærk, og hvem der er svag. Er det økonomisk stærk? Er det psykisk stærk? Er det åndeligt stærk? Det, jeg blot vil forhindre misforståelser med hensyn til, er påstanden om, at alkoholproblemer kun rammer en bestemt social gruppe. Den tror jeg ikke på. Det kan godt være, at man taler om det sådan, men jeg

[Ahlmann-Ohlsen]

håber, Kristeligt Folkeparti er enig med Det Konservative Folkeparti i, at det er et problem, som rammer samtlige grupper i befolkningen lige hårdt og lige stærkt.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Man er stærk i forhold til noget. Når man er stærk i forhold til alkohol i denne diskussion, betyder det, at det er én selv, der hersker over alkoholen.

Omvendt er man svag, når det er alkoholen, der hersker over én. Det betyder f.eks., at den, der er svag på det punkt, og som kommer til et sted, hvor der kun står øller på bordet, bliver nødt til at bede om en dansk vand. Eller at man siger til en person, man ved er svag over for alkohol: Åh, skidt, tag du bare en drink! Og man laver den måske lidt ekstra stærk. Det er det, jeg mener med at være stærk og at være svag. At være stærk vil sige, at man kan styre problemet.

Hans Jørgen Jensen (S):

Som organiseret afholdsmand vil jeg gerne sige, at jeg synes, det har været en dejlig debat at lytte til her i dag. Jeg synes, der har været så mange positive tilkendegivelser næsten hele vejen rundt, at man kan have en forventning om, at der nu vil blive vedtaget en alkoholpolitik i Danmark, for det har vi ikke.

Der tales jo så meget om miljø i disse dage på en lang række andre områder. Jeg tror bestemt, at vi ved at gennemføre et forslag som det, der foreligger her, eller som i hvert fald ligner det, og gerne i samarbejde med de partier, som har givet udtryk for, at de har nogle andre meninger om dette og hint – sådan er det jo i et demokrati – ville skabe miljø i tusinder af hjem, for det ville være en fornuftig alkoholpolitik, som vi faktisk ikke har haft i mange år i Danmark.

I 1917 havde vi en meget klog minister i dette land – dermed ikke være sagt, at vi ikke har haft nogen siden, for det har vi da, mange endda – og han hed Rode. Han gennemførte en beskatning, som medførte, at man over en 25-årig periode fik et faldende forbrug, fordi man havde høje afgifter.

Nu får vi EF-bestemmelserne, hvorefter man sænker afgifterne, og det vil medføre et stort forbrug i Danmark. Derfor er vi nødsaget til at sætte noget andet i stedet.

I den forbindelse vil jeg bede ministeren oplyse, hvad det nedsatte forebyggelsesråd har lavet i det halve år, det har eksisteret. Mig bekendt har det ikke lavet andet end at konstituere sig; det har ikke taget initiativer af nogen art. Derfor ville det være rart, om man kunne få ministeren til at erkende, at det var et fejlskud, og at man vil prøve realistisk at drøfte noget andet.

Jeg vil gerne have lov til at sige om det lokale, at det er ude i karrébebyggelserne og villaområderne, det er galt. Derfor skal disse forebyggelses- og bevillingsnævn have en mulighed for at gøre en indsats i disse områder og have deltagelse af repræsentanter for både idrætsorganisationer, lejerforeninger, grundejerforeninger, fagbevægelsen, arbejdsgiverne, ungdomsorganisationerne og afholdsbevægelsen. Mange af de konsulenter, vi har i dag, er mennesker, der selv har haft alkoholproblemer, og som derfor er i stand til at hjælpe andre mennesker. Jeg mener altså, at vi skal løse problemerne helt derude, hvor mennesker bor – ofte ensomt – med deres alkoholproblemer, og derfor var jeg meget glad også for hr. Ahlmann-Ohlens indlæg her i dag. Det tyder på, at der er nogle signaler i den rigtige retning.

Til allersidst vil jeg gerne sige til hr. Køpke Christensen, som jo talte om de 75 mio. kr., at jeg mener, hr. Køpke Christensen er en meget dårlig købmand, for staten ville ved at investere de 75 mio. kr. spare mange udgifter på hospitalsophold, på dagpenge, på mennesker, der mister deres arbejdspladser, familier, der går til grunde, osv. Hr. Køpke Christensen skulle prøve at forstå, at vi ved at gennemføre et forslag som det foreliggende vil være i stand til at tjene mange penge hjem til staten.

Jeg står her med et blad, og jeg vil gerne rose de danske journalister, som på deres blads forside i 1989 turde skrive »Fordrukne journalister«. Disse journalister tog hele problemet op og sagde: Nu må der ske noget i Danmark.

Jeg tror, der vil ske noget efter den debat, vi har haft her i dag. Så lægger vi rammerne om en rigtig alkoholpolitik, og så vil vi også se resultaterne i løbet af ganske få år.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Til det sidste vil jeg sige, at vi kan komme ind i en kolossal stor debat om, hvor meget der skal

[Køpke Christensen]

bruges – 75 mio. kr. – man kunne jo foreslå et meget større beløb, og så ville man spare langt mere på sygehusvæsenet. Hvor har vi en garanti for det? Mange mennesker, der f.eks. er langt ude psykisk, tyer til rusmidler. Og jeg tror afgjort ikke, at det vil hjælpe, at man ofrer gud ved hvor mange millioner kroner på de foranstaltninger, som man foreslår her.

Men det er selvfølgelig noget diffust og uklart noget. Vi har ikke noget konkret at holde os til, vi kan ikke sige: Vi kan spare så og så mange millioner kroner i sygehusvæsenet.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Hr. Køpke Christensen svarede ikke rigtig på det med den dårlige købmand. Det er nu engang sådan, at når man har med erhvervsliv at gøre – det har jeg selv haft lidt også i mine unge år – må man somme tider investere, for at man kan tjene noget.

Det, der er tale om, hr. Køpke Christensen, er, at vi faktisk ved at foretage denne investering på 75 mio. kr. også får noget ind i billedet, vi ikke har haft i mange år, nemlig forskning på dette område. Det trænger vi til, for Danmark er et uland på forskningsområdet. Derfor vil det være en meget god ting, om man kunne få gjort det her. Og jeg synes, jeg hørte, at der i begyndelsen af hr. Køpke Christensens indlæg var nogle meget positive ting. Jeg tror sådan set, at hr. Køpke Christensen herefter godt kan se, at der må ske et eller andet.

Det dér med, at det er bryggerierne og vinhandlerne, der skal betale, er vel egentlig meget fornuftigt. Det koster ikke staten noget som helst. Det er en afgift, som de skal være med til at betale. Og læg mærke til, at man også taler om, at en del af de penge, der skal bruges, skal ud til de frivillige organisationer, så de kan være med i arbejdet.

Et andet problem i Danmark er, at de frivillige organisationer ikke er stærke nok, og derfor må man ude i de kommunale led med disse konsulenter være med til at få mennesker til at arbejde i, man kan kalde det organisationsled af den ene eller den anden karakter. Så derfor, hr. Køpke Christensen, er der tale om en god investering, og man vil tjene mange penge på det, og jeg kan jo forstå, at det er det, hr. Køpke Christensen gerne vil.

Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil gerne begynde med at svare hr. Køpke Christensen på spørgsmålet, om de 75 mio. kr. er det rigtige beløb, eller om vi skal frem til et andet tal.

Jeg føler mig ikke overbevist om, at de 75 mio. kr. er det helt rigtige tal. Det kan godt være, at det er for stort, det kan også godt være, at det er for lille; det er det, man må finde ud af i praksis. Men hvis vi bare bliver ved med at tale om det som en teoretisk størrelse, bliver vi jo i hvert fald aldrig klogere på det punkt.

Men i øvrigt vil jeg i lighed med det, som hr. Hans Jørgen Jensen gjorde, notere mig, at tonen har været betydelig bedre i dag end sidst. Jeg vil benytte lejligheden til at sige tak for de mange pæne ord og roser, der kom fra stort set alle. Men jeg er nok nødt til lidt bittert at sige: Det nytter altså ikke noget med roser, hvis det ikke følges op af action.

Men så vidt jeg har kunnet høre, lyder der en betinget tilslutning såvel fra SF som fra Kristeligt Folkeparti, og der er noget, der tyder på, at vi i udvalgsarbejdet – og vi skal nok også arbejde uden for udvalgsværelset, kan jeg fornemme – må til at se på, om der er et rimeligt sammenfald mellem disse betingede tilslutninger fra de nævnte to partier og os, for så er der jo noget af det, der kan gennemføres, så kan vi få noget af det prøvet. Og jeg vil hermed give tilsagn om, at selv om man måske nu fra de øvrige partier har meldt lidt negativt ud om selve beslutningsforslaget, vil der naturligvis kunne gives plads for, at også hr. Ahlmann-Ohlens kan blive medforlagsstiller, hvis det skulle være af interesse.

Jeg er nødt til at sige om Alkoholpolitisk Forum – selv om også hr. Hans Jørgen Jensen har været inde på det, men det kan samtidig være et svar til fru Birgitte Husmark – at det altså er lidt frustrerende at se eller rettere sagt ikke se noget, for vi har ikke set nogen initiativer, vi har ikke set en plan. Jeg mindes i hvert fald ikke, jeg har set noget som helst fra Alkoholpolitisk Forum. Jeg synes også, at det er meget lidt, om overhovedet noget, man har set fra det såkaldte forebyggelsesnævn.

Jeg har ikke set noget af det, som Alkohol- og Narkotikarådet i sin tid bragte frem om pjecer, film, oplæg, undersøgelser osv. osv., som kom i en lind strøm – så meget, at daværende medlem af Folketinget fru Kirsten Lee, som jo havde set sig rigtig vred på Alkohol- og Narkotikarådet,

[Qvist Jørgensen]

påstod, at det bare var en brochurefabrik eller noget i den retning, tror jeg der blev sagt. Men nu sker der altså slet ikke noget, så man kan da i hvert fald ikke komme med beskyldninger i den retning. I øvrigt ærgerligt, at denne fastlåsning hos et enkelt medlem af Folketinget har medført en så langvarig effekt på den oplysningsmæssige indsats på dette område. Men jeg er enig med fru Birgitte Husmark; der har meget længe været stille på alkohol- og misbrugsområdet.

Jeg kan godt forstå, når fru Birgitte Husmark taler om, at det måske er for snævert, at man kun taler om alkohol. Det er en af de ting, vi kan tale om i udvalget. Specielt er jeg meget enig i, at blandingsmisbruget, som udgør den absolut største del af det samlede narkomisbrugsområde, har alkohol med som en væsentlig faktor, så det ville måske være en tanke værd, om vi kunne komme lidt videre rundt, men det må vi kigge på.

Der blev også spurgt om sammensætningen af bevillingsnævnet. Jeg mener, at der er sket nogle udvidelser, og jeg mener også, at der ret tydeligt står nogle eksempler på, hvem der kan være med. Men vi har heller ikke her ment, at man skulle fastlægge en model og sige, at sådan skal det se ud i Skive, sådan skal det også være i Sønderborg, og så skal det også være sådan i København. Der må altså være lidt mere fleksibilitet. Men jeg må nok sige til fru Birgitte Husmark, at de kan ikke sidde i nævnet alle sammen, så derfor må vi tale om det og finde frem til en eller anden model for det.

Jeg skylder måske fru Inger Stilling Pedersen et svar – jeg er ikke engang sikker på, om det var et egentligt spørgsmål til Socialdemokratiet fra fru Inger Stilling Pedersens side – om promillegrænsen. Jeg vil ikke stå her og lave trafikpolitik, og jeg vil heller ikke prøve på at styre den afgørelse, som jeg egentlig tror vi har taget i vores parti, og som jeg faktisk ikke kan huske lige i øjeblikket. Jeg vil nøjes med at sige – og jeg taler kun for mig selv nu – at jeg ikke er imod en promillegrænse på 0,5, men længere går jeg heller ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Det Udenrigspolitiske Nævn (13/3 91):

Udtræder: Torben Lund (S)

Ny stedf.: Stavad (S)

Udtræder: Ivar Nørgaard (S)

Ny stedf.: Torben Lund (S)

Kulturudvalget (13/3 91):

Udtræder: Helge Mortensen (S)

Ny stedf.: Rosing (S)

Kommunaludvalget (13/3 91):

Udtræder: Dorte Bennedsen (S)

Nyt medl.: Stavad (S)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 14. marts 1991, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.40